

De siste huleboerne i Dalsbygda

(Fritt gjenfortalt i "Nye Grenlandsboka", TAU, etter en beretning av lærer Thov O. Dahl, skrevet i siste del av 1800-tallet. Slekten Dahls historie.)

En vårdag omkring 1850 kom en pram sigende nordfra over Norsjø, langsetter Gjeteboland og forbi Vasdalen. Den lå dypt i vannet. Om bord var tre mennesker, et par geiter, tre sauer og litt innbo av ymse slag. Det var "Vesseln" og kona Marit som med alt sitt jordiske gods ble rodd over vannet av en god nabo. Vesseln bar navnet med rette.

Han var liten, men kjapp, lettvent og pratsom fortelles det. Året før hadde han vært slåttekar på en av Dalgårdene. Vesseln hadde da tjent 18 skilling dagen og hatt kosten.

Vesseln og hans lille, spedbygde kone hadde brutt opp fra husmannsplassen Veslebuia inne i Midt-Telemark et sted for å prøve lykken i Dalsbygda. på en noe uklar avtale la prammen til inne i Trollbukta like sør for Spirdalen, rett vest for Milekås. Etter en del om og men, fikk Vesseln og Marit lov å slå seg ned her innunder en berghammer. Den gode naboen vendte heim.

Ei lita dør og primitive vegger av stokker, never og torv lent opp mot den skrå bergveggen, gav ly for Vesseln og Marit og de få husdyra de hadde. "Her bodde de i flere år, ti naget annet eller gildere paulun ble det aldri råd til. Men folk var snilde med dem og gav dem deres "nådensbrød". Blev de rett i mangel for naget, fant de alltid veien bort til en av nabogårdene for å "låne" det nødvendige. Der fulgte alltid et: "Gu' signe dykk tusen ganger!" - for lånet eller gaven."

Foto: TAU. Innunder berghammeren i Trollbukt bodde de

Historien sier ikke noe om hvor de ble av. Men etter dem levde i mange år minnet om et originalt ektepar som hadde hatt den egenskap å dukke opp i bygdas festlige lag og tilstelninger. Mat og drikke hadde de jo ikke for mye av i sin ringe bolig. Når de slapp inntil bordet, hendte det etter en stund at Vesseln utbrøt til sin noe mer forsiktige og beskjedne kone: "Gu' signe dig, Marit, iit nå! Tek te dig, Marit." Ennå kan det vel være en eller annen dalsbygding som i festlig lag spøkefullt legger til: "Tek te dig, Marit, iit nå!"